

**Збірка Головних Річий із св.Письма,
Які Повинен Знати Кождий
ХРИСТІЯНИН !**

Коли пробуватимете
у слові моєму, справді
ви ученики мої будете,
і зрозумієте правду
і правда визволить вас.
(Йоан VIII. 31-32.)

Зібрав
Т. ГАННОЧКО
євангельський проповідник.

З друкарні "КАНАДИЙЦЯ."

EDMONTON, ALBERTA, CANADA.

1916 р.

ХРИСТОС

кличе нас:

**Прийдіть до мене, всі
знеможені та утягчені
я впокою вас.**

(Мат. 11. 18.)

Збірка Головних Річий із св.Письма, Які Повинен Знати Кождий ХРИСТІЯНИН !

Прозлідіть писання; бо ви
думаєте в них життє вічне
матн; й ті сьвідкують
про мене. (Йоан 5. 39.)

Зібрав
Т. ГАННОЧКО
эван. проповідник.

З друкарні "КАНАДИЙЦЯ."
EDMONTON, ALBERTA, CANADA.
1916 р.

ЩО СКАЗАНО ПРО ЭВАНГЕЛІЄ АБО СЬВ. ПИСЬМО.

Слово твоє світильник
перед ногами моїми, і
світло на стежці моїй.

(Пс. 119.105.)

1. Ісус сказав: — І проповідувати меть ся евангелія царства по всій вселенній на свідкуваннє всім народам; і тоді прийде кінець. (Мат. 24.14.)

2.) Сьв. Павло говорить: — Тільки достойно благовістя Христового живіть, щоб, чи я прийду та побачу вас, чи то й не буду між вами, почув про вас, що стоїте в одному дусі, і однією душею боретесь за віру евангельську. (Филип. 1.27.)

А щоб нам боротись за віру евангельську, то треба слухати слів Христа.

3.) Сьв. Йоан говорить: — Прослідіть писання; бо ви ду-

маєте в них життє вічне мати: й ті свідкують про мене. (Йоан. 5-39.)

4.) Сьв. Павло говорить: — І що з малку сьвяте писаннє знаєш, котре може тебе вмудрити на спасеннє вірою в Христа Ісуса.

Всяке писаннє богодухновен не і корисне до науки, до доко ру, до направи, до наказу по правді.

Щоб звершений був Божий чоловік, до всякого доброго діла готовий. (П. Тим. 3. 15-17)

5.) Про се дбай, в сьому пробувай, щоб успіх твій явев був у всіх.

Пильнуй себе і науки; пробу вай у сьому; се бо роблячи, і сам спасеш ся і ті, що слухають тебе. (1. Тим. 4. 15-16.)

Що єсть Слово Боже?

Дорогий читателю, ми повинні держати ся тільки одного живого і правдивого Слова Божого, котре містить ся лише в сьв. Письмі, бо лише тоді можемо бути правдивими христи янами.

1.) Сьв. апостол Павло говорить: — Живе бо слово Боже і дійственне, і гостріше вся кого обоюдного меча, і проходить аж до розділення душі і духа, членів і мозків, і розсуджує помишлення і думки серця.

І нема творива невідомого перед Ним; усе ж наге і явне перед очима Його, про кого наше слово. (Жид. 4. 12-13.)

2.) У почині було Слово, й Слово було в Бога, й Бог було Слово. (Йоан. 1.1.)

3.) І Слово тілом стало ся, і пробувало між нами (й бачили ми славу Його, славу, яко Единородного від Отця), пове благодати і правди. (Йоан. 1.14.)

4.) Що було від почину, про що ми чули, що бачили очима нашими, і на що дивили ся, і чого руки наші дотикали ся, про Слово життя.

Бо життя явилось, і ми бачили, і сьвідкуємо, і звіщаєм вам життя вічне, що було в Отця, а явилось иам; (1. Йоан Бог. 1. 1-2.)

Що робить Слово Боже для нас.

1.) Бог слова, що дав еси мені, дав я їм; і вони прийняли й зрозуміли справді, що від Тебе прийшов я, і увірували, що Ти мене післав. (Йоан 17.8.)

2.) Я дав їм слово Твоє, і світ зненавидів їх, бо вони не з сьвіта, яко ж я не з сьвіта. (Йоан. 17-14.)

3.) Освятити їх правдою Твою; слово Твоє правда. (Йоан 17.17.)

4.) Вже ви чисті через слово, що я глаголав вам. (Йоан 15.3.)

Що Христос говорить про того, що буде хоронити Слово Боже.

1.) Коли хто любить мене, слово моє хоронити ме, і Отець мій любити ме його, і до него прийдемо, і осею в него зробимо.

Хто не любить мене, словес моїх не хоронить; а слово, що ви чуєте, не моє, а пославшого мене Отця. (Йоан 14. 23-24.)

2.) Коли пробувати мете в

мені, а слова мої пробувати муть в вас, то, чого схочете, просити мете, і станеть ся. (Йоан 15.7.)

3.) Оттим же, всякий хто слушає сі слова мої й чинить їх, того уподоблю я чоловікові му дрому, що збудував свій будинок на камені; (Мат. 7.24.)

Що Христос говорить про того, що не буде хоронити Слова Божого.

1.) А всякий, хто слушає сі слова мої, та й не чинить їх, уподобить ся чоловікові необачному, що збудував свій будинок на піску;

І полили дощі, й надійшла повінь, і забуяли вітри, й наперли на той будинок; і впав він, і велика була руїна його. (Мат. 7. 26-27.)

2.) Хто бо соромити меть ся мене й моїх словес між кодом сим перелюбним і грішним, і Син чоловічий соромити меть ся його, як прийде в славі Отця свого з ангелами свьятими. (Мар. 8.38.)

Слово Боже э вічне і дійствующе.

1.) Небо й земля перейде, слова ж мої не перейдуть. (Мат. 24.35.)

2.) А слово Господнэ про

буваэ по вік. Се ж слово — благовіствововане між вами. (1. Петро 1.25.)

3.) Як дощ і сніг із неба сходить і туди не вертаэть ся, але наповаэ землю, щоб вона родила й ростила; щоб вертала насіннэ тому, хто її обсіваэ, і хліб тому, хто їсть. —

Так і слово моэ, що виходить із уст у мене, — до мене не вертаэть ся впорожні, але чинить те, що мені вгодно, й довершуэ те, чого я послав його. (Ісаія 55. 10-11.)

Яка була церква або Храм Божий?

1.) Перше Господь велів збудувати Храм для імени Його, а потім свьідкуэ: — Так говорить Господь: небо — престол мій а земля — підніжок ногам моїм; де ж ви збудуэте дом мені, і де місце спочинку мого? (Ісаія 66.1.)

2.) Соломон же збудував йому храм.

Тільки ж Вишній не в рукотворних церквах домуэ, як глаголе пророк:

Небо мені престол, а земля підніжок ніг моїх; який храм збудуэте мені? рече Господь, або яке місце відпочинку мого?

Хиба не моя рука зробила се все? (Діян. 7. 47-50.)

3.) Бог, що сотворив світ і все в йому, сей неба і землі Господь, не в рукотворних хмарах домує.

Ні від рук чоловічих служеннє приймає, дознаючи нужду в чому; сам бо дає всім життє, і диханнє, і все; (Діян. 17. 24-25)

Що Христос говорив про той Храм?

1.) Эрусалиме, Эрусалиме, що повбивав еси пророків, і покаменував посланих до тебе! скільки раз хотів я зібрати дітей твоїх, як курка збирає курча. своїх під крила, й не схотіли!

Оце ж оставляють ся вам дом ваш пустий. (Мат. 23. 37-38.)

2.) І вийшовши Ісус, пійшов із церкви; і приступили ученики Його, показати Йому будівлю церковну.

Ісус же рече їм: Чи бачите се все? Істино глаголю вам: Не зостанеть ся тут камінь на камені, щоб не зруйновано. (Мат. 24. 1-2.)

3.) Батьки наші на сій горі поклонялись; а ви кажете, що в Эрусалимі місце, де треба поклонятися.

Рече їй Ісус: Жінко, вір мені, що прийде час, коли ні на горі сій, ані в Эрусалимі поклонятися метесь ви Отцеві. (Йоан 4. 20-21.)

То де ми маємо поклонятись Богу? І як?

1.) Та прийде час, і вже єсть, що правдиві поклонники поклонять ся Отцеві духом і правдою; Отець бо таких шукає поклоняючих ся Йому.

Дух — Бог, і хто поклоняється ся Йому, духом і правдою мусить поклонятись. (Йоан 4. 23-24.)

2.) Де бо двоє або троє зберуть ся в імя моє, там я посеред них. (Мат. 18.20.)

3.) Христос же, прийшовши яко Архиєрей грядущих благ, із більшою і звершеною шкорою скинею, нерукотвореною, се єсть не такого будування. (Пав. Жид. 9.11.)

Якаж тепер Церква або Храм має бути, щоб уподобалась Богу.

1.) Хиба не знаєте, що ви храм Божий, і Дух Божий живе в вас?

Коли хто зруйнує Божий храм, зруйнує його Бог: бо храм Божий святий, котрий єсте ви. (1. Павл. Кор. 3. 16-17.)

2.) Хиба не знаєте, що тіло ваше храм Духа святаго, що (живе) в вас, котрого маєте від Бога, і ви не свої?

Ви бо куплені ціною; тим

прославляйте Бога в тілі вашо-
му і в душі вашому; вони Божі.
(1. Павл. Кор. 6. 19-20.)

3.) І яка згода церкви Бо-
жої з ідолською? бо ви церква
Бога живого, яко ж рече Бог:
вселю ся в них, і ходити му; і
буду їм Бог, а вони будуть ме-
ні люде. (II. Павл. Кор. 6.16.)

4.) Христос же, яко Син, в
домі Його, котрого дім ми, ко-
ли свободу і похвалу надії аж
до кінця твердо держати мем.
(Павл. Жид. 3.6.)

5.) І самі, яко живе каміннє
будуйте дім духовний, съвя-
щенство съвяте, щоб приноше
но духовні жертви любопри-
ємні Богу через Ісуса Христа.
(1. Петр. 2.5.)

На чім будуєть ся церква Хрнстова.

1.) Збудовані на підвалині
апостолів і пророків, а угловий
(камінь) сам Ісус Христос;

На котрому вся будівля, до-
купи спозна, росте в церкву
съвяту в Господі.

На Ньому й ви збудовуєтесь
на оселю Божу Духом. (Пав.
Ефес. 2. 20-22.)

2.) Иньшої бо підвалини
ніхто не може положити окрім
тієї, що положена, котра єсть
Ісус Христос. (I. Пав. Кор. 3.11.)

Хто єсть головою церкви?

1.) І все покорив під ноги
Його, й дав Його яко голову
над усім у церкві.

Котра єсть тіло Його, повня
Того, хто сповняє все у всьо-
му. (Пав. Ефес. 1. 22-23.)

2.) Тим що чоловік голова
жінки, як і Христос голова цер-
кви, і Він спаситель тіла. (Пав.
Ефес. 5.23.)

3.) Він єсть перш усього, і
все в Ньому стоїть.

І Він голова тілу і церкві,
Він початок, перворідень з мер-
твих, щоб у всьому Йому пе-
редувати.

Бо зволив (Отець), щоб у
Ньому вселилась уся повня.
(Пав. Колос. 1. 17-19.)

Хто є нашим заступником і посередником перед Богом?

1.) І я благаю Отця, і дасть
вам иншого утішителя, щоб
пробував з вами по вік. —
(Йоан. 14.16.)

2.) Не про сих же тільки
молю, а також і про тих, що
задля слова їх увірують у ме-
не.

Щоб усі одно були: яко ж
Ти, Отче, в мені і я в Тобі, щоб
і вони в нас одно були, щоб
світ увірував, що Ти мене пі-
слав эси.

І славу, що дав эси мені, дав

я їм, щоб були одно, яко ж ми одно. (Йоан. 17. 20-22.)

3.) Діточки мої, се пишу вам, щоб не грішили; а коли хто згрішить, **заступника маємо перед Отцем, Ісуса Христа праведника.**

А Він **вблаганиє** за гріхи наші; не за наші ж тільки, а також цілого світа. І Йоан Богос. 2. 1-2.)

4.) Хто ж се, що осуджує? (Та ж) Христос умер, ба й воскрес; Він і по правиці в Отця, **Він і заступаєть ся за нас!** (Пав. Рим. 8.34.)

5.) Один бо Бог і один **посередник** між Богом і людьми, чоловік Ісус Христос.

Що дав себе на викуп за всіх: свідкуваннє временами своїми. (І Пав. Тим. 2. 5-6.)

6.) І нема ні в кому другого спасення, бо й нема иншого імя під небом, даного людям, щоб ним спастись нам. (Діян. 4.12.)

Хто єсть двері і дорога в царство до Отця?

1.) Ісус говорить: — Я **двері**: мною коли хто ввійде, спасеть ся, і входитьи ме, й виходити ме, і знайде пашу. (Йоан. 10.9.)

2.) Рече йому Ісус: **Я дорога** й правда, й життє: ні хто не приходить до Отця, як тільки **мною**. Йоан. 14.6.)

Через кого ми маємо молити ся до Отця небесного.

1.) І чого просити мете в імя моє, те зроблю, щоб прославивсь Отець у Сній.

Коли чого просити мете в імя моє, я зроблю. (Йоан 14. 13-14.)

2.) Не ви мене вибрали, а я вибрав вас, та й настановив вас, щоб ви йшли і овоц приносили, і овоц ваш пробував; щоб чого просити мете в Отця імям моїм, дав вам. (Йоан 15.-16.)

3.) І того дня в мене не питати мете. Істино, істино глаголю вам: Що чого ні попросите в Отця імям моїм, дасть вам.

Досі не просили ви нічого в імя моє. Просіть, то й приймете, щоб радість ваша була повна. (Йоан 16. 23-24.)

Через кого ми маємо дякувати Богу?

1.) Дякуючи всякого часу за все в імя Господа нашого **Ісуса Христа Богові і Отцеві.** (Пав. Ефес. 5.20.)

2.) І все, що ні робите словом або ділом, усе в імя Господа Ісуса, дякуючи Богу й Отцеві через Него. (Пав. Колос. 3. 17.)

Через кого маємо приносити жертву хваленія Богу?

1.) Тим оце через **Нього** приносємо жертву хвалення без перестанку Богу, се єсть "овощ уст", що визнають імя Його. (Пав. Жид. 13. 15.)

2.) Сьв. Петро говорить: — І самі, яко живе каміннэ, будуйте дім духовний, сьвященство сьвяте, щоб приношено духовні жертви любоприємні Богу через Ісуса Христа. (І. Петр. 2. 5.)

ЩО НАМ РОБИТИ, ЩОБ СПАСТИСЬ?

Всі бо згрішили, і лишені слави Божої. (Павл. Рим. 3. 23.)

1.) І глаголючи: Що сповнив ся час, і наближило ся царство Боже. Покайтесь і віруйте в євангелию. (Мар. 1. 15.)

2.) Казали ж до Него: Що нам робити, щоб чинити діла Божі?

Відказав Ісус і рече їм: Се єсть діло Боже, щоб вірувати в Того, кого післав Він. (Йоан 6. 28-29.)

3.) Так бо полюбив Бог сьвіт, що Сина свого єдинородного дав, щоб кожен, віруючий в Него, не погиб, а мав життэ вічнэ. (Йоан 3. 16.)

4.) Істино, істино глаголю вам: Що, хто слухає слово моє і вірує Пославшому мене, має життэ вічнэ, і на суд не прийде, а перейде від смерти в життэ. (Йоан 5. 24.)

Що говорив Ісус до апостолів?

1.) І рече їм: Ійдіть по всьому сьвіту й проповідуйте євангелию усякому твориву.

Хто вірувати ме та охрестить ся, спасеть ся; а хто не вірувати ме, єсудить ся. (Мар. 16. 15-16.)

2.) І, приступивши Ісус, промовив до них, глаголючи: Дана мені всяка власть на небі й на землі.

Ійдіть же навчайте всі народи, хрестячи їх в імя Отця, і Сина, й сьвятого Духа.

Навчаючи їх додержувати всього, що я заповідав вам; і ось я з вами по всі дні, до кінця сьвіта. Амінь (Мат. 28. 18-20.)

ЯК АПОСТОЛИ ПРОПОВІДУВАЛИ?

Спасенє через віру.

1.) Петер же рече до них: Покайтесь, і нехай охрестить ся кожен з вас в імя Ісуса Христа на оставленнє гріхів, і приймете дар сьвятого Духа. (Діян. 2. 38.)

2.) Вони ж рекли: Віруй в Господа Ісуса Христа, то спасеш ся ти і дім твій. (Діян 16. 31.)

3.) Про Сього всі пророки сьвідкують, що всякий, хто вірує в Него, відпущеннє гріхів прийме через імя Його.

Ще як промовляв Петр слова сі, найшов Дух сьвятий на всіх, хто слухав його. (Діян. 10. 43-44.)

4.) Ті, що слухали проповідий могли сказати, ми: — Оправдивши ся ж вірою, маємо мир з Богом через Господа нашого Ісуса Христа.

Через котрого й приступ одержали вірою в благодать сю,

в котрій стоїмо і хвалнємсь упованнєм слави Божої. (Пав. Рим. 5. 1-2.)

5.) Благодать бо ви спасені через віру; і се не од вас: се Божий дар;

Не від діл, щоб ніхто не хвалив ся. (Пав. Ефес. 2. 8-9.)

Родженє від сьв. Духа.

1.) Озавась Ісус: Істино, істино глаголю тобі: Коли хто не родить ся од води й Духа, не може ввійти в царство Божє.

Родженє від тіла — тіло, а родженє від Духа — дух.

Не дивуй ся, що глаголав тобі: Муснє ви народити ся знов. (Йоан 3. 5-7.)

2.) В к не потїлу, а в дусі, коли тіло Дух Божий домує в вас. Коли ж хто Духа Хрстового не має, то сей не Його.

(Пав. Рим. 8. 9.)

3.) Котрі бо Духом Божим водять ся, ті сини Божі.

Бо не прийняли ви духа неволі, знов ні боязнь, а прийняли духа всиновлення, нимже покликуємо: Авва, Отче!

Сей самий Дух свідкує нашому духові, що ми діти Божі. (Павл. Рим. 8. 14-16.)

4.) Люби, ми тепер діти Божі; та ще не явилось, що ми будемо; знаємо ж, що, коли явить ся, подібні Йому будемо, бо побачимо Його, яко ж єсть.

І всякий, що має сю надію на Нього, очищує себе, яко і Він чистий. (І. Йоан Богос. 3. 2-3.)

Хто очищує нас?

1.) Коли ж у світлі ходимо, яко ж Він сам у світлі, то маємо спільність один з одним, і кров Ісуса Христа, Сина Його, очищує нас од усякого гріха.

(І. Йоан Богос. 1. 7.)

2.) Ісус говорить: — Се бо єсть кров моя нового завіту, що за многих проливаєть ся на оставленнє гріхів. (Мат. 26. 28.)

3.) Много ж більше тепер, будши оправдані кровю Його, спасемось Ним од гніва. (Пав. Рим. 5. 9.)

4.) В котрому маємо викуп

кровю Його і прощеннє гріхів. (Пав. Колос. 1. 14.)

Овоц Духа після відродження або переіни життя.

1.) Бо овоц духа — у всякій доброті і праведності і правді. (Пав. Ефес. 5. 9-10.)

2.) А овоц духа: любов, радощі, мир, довготерпіннє, до брість, милосердє, віра.

Тихість, вдержливість. На таких нема закону. (Пав. Гал. 5. 22-23.)

3.) Тим же то тепер нема ні якого осуду тим, що в Христі Ісусі не по тілу ходять, а по духу. (Пав. Рим. 8. 1.)

Що робити, щоб бути совершенно освяченим?

1.) Ісус же рече йому: Люби Господа Бога твого всім сердцем твоїм, і всею душею твоєю, і всею думкою твоєю.

Се перва й велика заповідь.

Друга ж подібна їй: Люби ближнього твого, як себе самого. (Мат. 22. 37-39.)

2.) Я ж вам глаголю: Любіть ворогів ваших, благословляйте, хто клене вас, робіть добро, хто ненавидить вас і гонять вас.

Щоб вам бути синами Отця вашого, що на небі; Він бо велить сонцю своєму сходити

над лихими й над добрими, й послає дощ на праведних і неправедних.

Бо коли ви любите тих, що люблять вас, то за що вам нагорода? хиба й митники не те саме роблять?

І коли витаєте тільки братів ваших, то що надто робите? хиба й митники не так роблять.

Оце ж бувайте звершені, як Отець ваш, що на небі, **зверше**

ний. (Мат. 5. 44-48.)

3.) Тепер же визволившись од гріха і ставшись слугами Богу, маєте **овощ ваш на сьвяченнэ, koniecь же — життэ вічне.** (Пав. Рим. 6. 22.)

4.) Страху нема в любові, а звершена любов геть виганяє страх, бо страх має муку, і хто лякаєть ся, той не звершений в любові. (І. Йоан Богос. 4. 18.)

ЧАСТЬ II.

**Чи переданя, які почали уста
новляти Отці від 3-го столітя
по Христї, годять ся зі свв.
Письмом? — чи ні?**

Історія церкви подає нам, що в 375 році по Христї деякі християни почали молитись до святих.

Свв. Письмо говорить нам, що нам треба молити ся за святих а не до святих.

1.) Всякою молитвою і бланнєм молячись всякого часу духом і в сьому пильнуйте в усякому терпінню і бланню за всіх святих.

І за мене, щоб мені дано слово на відкриваннє уст моїх, щоб сьміиво обявляти тайну благовістя. (Пав. Еф. 6. 18-19.)

2.) Свв. Павло говорить: — Молячись разом і за нас, щоб Бог відчинив нам двері слова, проглаголати тайну Христову, за котру я і в кайданах. (Пав. Колос. 4. 3.)

3.) Свв. Павло говорить до

Солунян: — Браттє, молїте ся за нас. (I. Пав. Сол. 5. 25.)

4.) На останок, молїтесь, браттє, за нас, щоб слово Господнє ширилось та славилось, яко ж і в вас. (II. Пав. Сол. 3. 1.)

5.) Свв. Павло говорить: — Благаю ж вас, браттє, Господом нашим Ісусом Христом і любовю Духа, помагайте мені молитвами за мене до Бога. (Пав. Рим. 15. 30.)

6.) Молїте ся за нас: уповаємо бо, що добру совість маємо, у всьому хочачи добре жити. (Пав. Жид. 13. 18.)

7.) За підмогою і вашої за нас молитви, щоб за те, що нам даровано стараннєм многих, многі за нас і дякували. (II. Пав. Кор. 1. 11.)

Сьв. Письмо забороняє молитись і до Ангелів (небесного війська).

1.) Щоб, знявши очі до неба та бачивши сонце й місяця і зорі, все військо небесне, не скортіло тебе, припасти на коліна перед ними та служити їм, котрих Господь, Бог твій, призначив на послугу всім народам під цілим небом. (Господь говорить через Мойсея: 5. Кн. Мойсея 4. 19.)

2.) Йоан Богослов говорить: — І впав я до ніг його, поклонитись йому; і рече мені: Ні, глянь, я слуга-товариш твій і батьків твоїх, що мають свідчення Ісусове. **Богу кланяй ся;** свідчення бо Ісусове — дух пророцтва. (Откр. 19. 10)

3.) А я Йоан, що бачив се і чув; і коли чув я, і бачив, упав я поклонитись перед ногами ангела, що мені се показував.

І каже мені: ні, глянь, я бо слуга товариш твій, і братів твоїх пророків, і тих, що хоронять слова книги сієї: **Богу поклоннися.** (Откр. 22. 8-9.)

Стільки говорить сьв. Письмо про те, щоб не поклонятись ні сьвятим ні ангелам — Зноваж щоб поклонятись сьвятим і ангелам в сьв. Письмі нема про се найменшої згадки.

ПОКЛАНЯТИСЬ ОБРАЗАМ І ЇХ ЦІЛЮВАТИ ПОЧАЛИ ЛЮДИ В 788 РОЦІ ПО ХРИСТІ.

Сьв. Письмо забороняє се робити.

1.) Друга заповідь Божа говорить нам: — **Не робити меш собі ваяного кумира чи подобнини того, що на небесах у горі, і того, що на землі внизу, і того, що в водах і по під землею.**

Щоб не припадав ниць перед ним і не служив їм; бо я Господь, Бог твій, ревливий Бог, що караю беззаконне отцяке на дітях у третьому, і четвертому роді тих, що ненавидять мене. (2. Кн. Мойс. 20. 4-5.)

2.) І промовив до вас Господь із поломя; ви чули голос слів його, та ніякої постаті не бачили окрім голосу.

А мені заповідав Господь то го часу навчати вас установ і слів; і написав їх на двох камяних таблицях.

І об'явив він вам свій завіт, що велів вам чинити, десять присудів, щоб ви сповняли їх на землі, що до неї прийдете, щоб дістати її в державу.

Пильнуйте ж добре душ ваших, бо не бачили ви ніякої постаті в день той, як із поломя промовляв до вас Господь на

Горєб горі.

Щоб ви не зледащили та не почали робити собі тесаїї по-статї, подобу якої по-статї, по-стать жіночу, або чоловічу.

Постать якої скотини, що на землі гасає, образ якої крилатої птахи, що попід небесами літає.

Образ якої небудь животи-ни, що по землі лазить, образ якої риби, що у воді під зем-лею.

Щоб, знявши очі до неба та бачивши соньце й місяця і зо-рі, все військо небесне, не скор тіло тебе, припасти на колїна перед ними та служити їм, котрих Господь, Бог твій, призна чив на послугу всім народам під цілим небом.

А вас узяв Господь, і вивів із желізного горнила, із Егип-ту, щоб ви були людом його насліддя, як і сталось.

Но Господь розгнівав ся на мене через вас, і покляв ся, що не перейду через Йордан і що не перейду в землю гарну, що оддав тобі в насліддє Господь, Бог твій.

А вму в'цій землі, і не до-ведеть ся мені перейти через Йордан; а ви перейдете і одер жите сю гарну землю.

Остерігайтесь, щоб не забу-ти про завіт Господий, що йо-го вчинив із вами, та щоб ви не робили собі витесаїу пос-

тать, подобу чого небудь, що заборонив Господь, Бог наш. (5. Книг. Мойс. 4. 12-23.)

3.) Не робити меш собі те-саної по-статї, якої подоби то-го, що на небесах у горі й на землі в низу, і що в водах ниж че землі.

Не будеш бити поклони пе-ред ними, і служити їм; я бо Господь, Бог твій, Бог ревни-вий, що карає гріхи батьків на дітях їх, ба на третьому і на четвертому роді тих, що нена-видять мене. (5. Книг. Мойс. 5. 8-9.)

4.) Не будете робити собі балванів, ні вирізувати образів, ні ставити стовпів, і каменів з образами не ставляти мете в землі вашій, щоб перед ними бити поклони. Я Господь, Бог ваш. (3. Книг. Мойс. 26. 1.)

5.) **Божища народів — срі-бло й золото, твориво рук людських.**

Уста мають, і не бачать.

Уші мають, і не чують, і - устах їх нема диху.

Рівні їм ті, що роблять кожний, що на їх вповає. (Псал. 135. 15-18.)

6.) **Божища їх — срібло і золото, твориво рук чоловічих.**

Мають уста, і не говорять; очі мають, і не бачать.

Мають уші, і не чують; ніз-дра мають, і нема в них нюху.

Руки їх не беруть; ноги їх

не ходять; не чути жадного голосу з їх горла.

Ім рівні ті, що роблять їх, кожний, що на них вповає. (Псал. 115. 4-8.)

7.) Пророк Ісаїя говорить: — Ті, що роблять боги — всі вони ледачі; а найлюбійші їм не приносять ніякої користі; на се вони самі собі свідками. **Вони нічого не бачать і не розуміють, тим то вони й осоромлять ся.**

Хто зробив бога й виллв ідола, що з його хісна нема?

Всі спільники в тому окриють ся соромом, бо й самі містеці — вони-ж ізміж людей; нехай би всі зібрались і стали; вони зляклять ся й застидають ся.

Коваль робить із заліза сокиру при огні з вугля; та при тому оброблює й його, й працює над ним сильно рукою, а з голоду аж упадає на силах; не пє води, з утоми вліває.

Тесля, шнур напавши, значить міру; гострим знарядом обзначує дерево; потім оброблює його стругом та заокруглює, і так витворює подоби́ну людини гарного виду, щоб устави́ти його в домі.

Він зрубує собі кедри, бере дуба, чи сосну, що йому в дуброві знадоблять ся, або ясеня,

що самий його насадив, а дощик зростив;

Се служить йому за топливо й про оґріток, запалює огонь і пече хліб собі. Та з того ж самого вироблює він і бога й бє перед ним поклони; вироблює ідола, й припадає перед ним навколішки.

Частину він спалить ув огні; при другий частині пече печеню й їсть до ситу та грієть ся, й приговорює: добре я заґрів ся, почув тепло від огню.

А з останку дров робить собі бога, ідола свого; бє покляни перед ним, припадає ниць перед ним, молить ся до його й говорить: Спаси мене, бо ти бог мій!

Не знають бо й не бачать, бо їм очі затулено, щоб сліпом сліпували, й однято розум.

І не візме собі такий до серця, нема в його стілько знання й розуму, щоб собі сказати: Та ж половину з того спалив я в огні, а на жарі спік хліб та печеню і з'їв те; хиба ж тепер із останку зроблю собі гиду́ту? Хиба стаю бити поклони перед поліном?

Він уганяє за порохом, серце завело його на манівці, і тяжко йому приходить ся, визволити душу свою й сказати; **а може се омана в правиці моїй?** (Ісаїя 44. 9-20.)

Новий завіт говорить:

8.) Бувши ж оце Божим родом, не мусимо думати, що Божество похоже на золото, або на камінь, різьбу, Іскуства і вдумки чоловічої. (Діяп. 17. 29)

9.) Та бачите й чуєте, що не то в Ефесі, а мало не по всій Азії сей Павел, пересвідчивши, одвернув багато народу, говорячи, що нема богів рукотворних.

І не тільки се ремеслу нашому грозить, прийти в упадок та щоб і храм великої богині Артемиди не обернувся у ніщо, і не пропало величчя тієї, котрій вся Азія і вселенна поклоняється ся. (Діяп. 19. 26-27.)

10.) Славлячи себе мудрим, потуманіли.

І обернули славу нетлінного Бога на подобну образу тліного чоловіка, і птиць і четвероногих і гаду.

Тим же їй передав їх Бог нечистоті в похотях сердець їх, щоб сквернули тіла свої між самими собою.

Вони перемінили істину Божу на лжу і поклонялись і служили тварі більш Творця, котрий благословен на віки. Амінь. (Павл. Рим. 1. 22-25.)

11.) А остальні люде, що не повбивані тими поразамн, ані покаялись уділах рук своїх, щоб не поклонялись бісам, і

ідолам золотим, і срібним, і мідяним, і камінним, і деревяним, котрі ані бачити не можуть, ані чути, ані ходити. (Од крит. 9. 20.)

12.) Народи сі почитали Господа, та служили їй вирізуваним бовванам своїм. Та й діти їх і внуки їх чинять так, як їх батьки чинили, аж по сей день. (2. Кн. Цар. 17. 41.)

13.) Постаюви поганські пусті: вони вирубають дерево в лісі, оброблять руками ремісника сокирою.

Покривають сріблом та золотом, прибивають гвіздом та молотком, щоб не хиталось.

Вони, (ті ідоли) — товточений стовп, і не говорять; їх посять, бо ходити не можуть. Тим і не лякайтесь їх, бо не здоліють вони ніяк зашкодити, та й щось доброго зробити вони не в силі. (Кн. Ерем. 10. 3-5)

14.) Ті, що мовляли до деревяного образу: Ти отець мій, а до каменя: Ти зродив мене! повернулись бо вони до мене плечима, а не лицем. Як же бідувати муть, тоді кликати муть: "Устань, рятуй нас!"

Де ж твої боги, що понароблював собі? нехай вони повстають, коли зможуть помогти тобі в біді твоїй, бо ж скільки в тебе городів, стільки й богів у тебе, Юдо. (Кн. Ерем. 2. 27-28.)

Эще бiльше з доказiв в Свв. Письмi, що ми не сьмiємо покланятись образам аї ідолам-божкам зробленим людськими руками.

Щоби покланятись образам і ідолам нiгде нема в Свв. Письмi нiчого сказано.

СПОВІДЬ ПЕРЕД СЪВЯЩЕНИ КОМ АБО ПОПОМ.

Сповідати людей почали
попи 1215 року по Христї.

Съвяте Письмо каже, що ми повинні сповідатись лише перед Богом.

1.) Цар Давид сповідав ся лише перед Бѳгом. В псалмі 25-ій говорить він так: — Задля імя твого, Господи, прости вину мою; бо вона велика. (Псаль. 25. 11).

2.) Споглянь на горе моз, і на труди мої, і прости всі гріхи мої! (Псаль. 25. 18.)

3.) Я виявив гріх мій перед тобою, і не покрити несправедливості моєї. Я сказав: признаю ся перед Господом в преступах моїх, а ти, ти прости несправедливість гріха мого. (Псаль. 32. 5.)

4.) Поможи нам, Боже, спасителю наш, для слави імени твого; і спаси нас і прости нам гріхи наші задля імени твого! (Псаль. 79. 9.)

Зі сих стихів ми бачимо, що цар Давид сповідав ся лише перед Богом, а не перед попами.

Новий Завіт про сповідь говорить отсе: —

1.) Коли визнаєм гріхи наші, то Він вірний і праведний, щоб прости нам гріхи, і очисти нас од всякої неправди. (І. Йоан Бог. 1. 9.)

Значінє сповіди: —

2.) Визнавайте один одному гріхи, і молїте ся один за одного, щоб сцїлитись вам. Много бо може молитва праведного ревна. (Яков. 5. 16.)

Тут не говорить ся, щоб всі визнавали свої гріхи одному, але один одному і щоб молитись один за одного а не одні за всіх.

Примиренє.

1.) Тим, коли принесеш дар свій до жертівні, й згадаєш там, що твій брат має що проти тебе.

Зостав свій дар перед жертівнею, і йди геть, помирись перш із братом твоїм, а тоді прийди й подай дар твій. (Мат 5. 23-24.)

2.) Мирись із твоїм противником хутко, доки ти ще в дорозі з ним, щоб не віддав тебе противник судді, а суддя не віддає тебе осавулї (служї), і не вкинуто тебе в темницю. (Мат. 5. 25.)

Як ми прощаємо другим так Бог прощає нам.

1.) І прости нам довги наші, як і ми прощаємо довжникам нашим.

І не введи нас у спокусу, а ізбави нас од лукавого. Бо твоє єсть царство й сила, й слава по віки. Амінь.

Бо коли прощати мете людям провини їх, то й Отець ваш небесний прощати ме вам.

Як же не прощати мете людям провини їх, то й Отець ваш небесний не прощати буде провин ваших. (Мат. 6. 12-15.)

2.) І як стоїте молячись, прощайте, коли що маєте проти кого, щоб і Отець ваш, що на небі, відпустив вам провини

ваші.

Коли ж ви не прощаєте, то й Отець ваш, що на небі, не простить вам провин ваших. (Мар. 11. 25-26.)

ЯКУ ВЛАСТЬ ДАВ ІСУС АПОСТОЛАМ?

1.) І дам я тобі ключі царства небесного; й що звяжеш на землі, буде звязане на небі; а що розвяжеш на землі, буде розвязане на небі. (Мат. 16. 19)

2.) І, се промовивши, дихнув, і рече їм: Приймїть Духа сьвятого.

Кому відпустите грїхи, відпустять ся їм; кому задержите, задержить ся. (Йоан 20. 22-23)

ТЕПЕР МИ СЛІДИМ В СЬВ. ПИСЬМІ ЗА АПОСТОЛАМИ ЯК ОНИ ПРОЩАЛИ І ЯК ЗАДЕРЖУВАЛИ ЛЮДЯМ ГРІХИ.

Що то суть ключі? як можна вязати ключами а не замикати?

Про ключі Ісус говорить так:

1.) Горе вам, законники! що ви взяли ключ розумїння: самі не ввійшли, й тим, що входять, заборонили. (Лук. 11. 52)

Із сих слів Христа видно, що то за ключі. Ключі після Христа — є розумїє Богa і царства небесного.

Тому Ісус говорить до закон

ників — ви взяли ключ розуміння — иньшими словами — ви маєте закон, знанэ-розумінэ про Бога і його царство, але самі не входите туди і других не пускаєте. Такі то ключі давав Христос своїм ученикам — ключі — се "розумінэ благодати Божої."

2.) Тоді розкрив їм розум

розуміти писання.

І рече їм: Що так написано й так треба було терпіти Христу й воскреснути з мертвих третього дня.

І проповідуватись в імя Його покаянню і відпущеню гріхів між усіма народами, почавши від Эрусалиму. (Лук. 24. 45-47.)

ЯК АПОСТОЛИ РОЗВЯЗУВА- ЛИ ЛЮДЯМ ГРІХИ?

1.) Ставши ж Петр з одиннадцятьма, зняв голос свій і промовив до них: Люде Юдейські, і всі жителі Эрусалимські, нехай се відомо вам буде, і вислухайте слово моє. (Діян. 2. 14.)

2.) Твердо ж нехай знає весь дім Израїлів, що Господом і Христом зробив Його Бог, сього Ісуса, котрого ви розпяли. (Діян. 2. 36.)

3.) Почувши ж се, помякли серцем, і казали до Петра та до інших апостолів: **Що ж робити нам, мужі брати?**

Петр же рече до них: Покайтесь, і нехай охрестить ся кожен з вас в імя Ісуса Христа на оставленнє гріхів, і приймете дар сьвятого Духа. (Діян. 2. 37-38.)

Тепер, коли Петро пояснив Христа і дав їм зрозуміти Його, тоді люди питались — **шож нам робити?** Петро відпові-

дає їм — **покайтесь** — то є за-лишіть злі діла і приверніть ся до Бога і віруйте в імя Ісуса і охрестіть ся в імя Його, то гріхи ваші відпустять ся і приймете Сьвятого Духа. Значить ся — Петро відкрив людям значінє віри до спасеня.

В другім листі оповідаєть ся як Петро отворив царство й для поган.

1.) Петро говорить: — І повелів нам проповідувати народові і сьвідкувати, що Він призначений від Бога суддєю живим і мертвим. (Діян. 10. 42.)

2.) **Про Сього всі пророки сьвідкують, що всякий, хто вірує в Него, відпущеннє гріхів прийме через імя Його.** (Діян. 10. 43.)

3.) Ще, як промовляв Петр слова сї, найшов Дух сьвятий на всіх, хто слухав його. (Діян. 10. 44.)

Коли Петро говорив о Хри-

сті, що всякий, хто вірує в Него, відпущенє гріхів прийме через імя Його — то сим він виразно дав зрозуміти Христа і хто увірив в Христа, тому простились гріхи його через віру в Христа і Дух Сьвятий зійшов на него.

4.) Тоді такі могли сказати за апост. Павлом: — Оправдивши ся ж вірою, маємо мир з Богом через Господа нашого Ісуса Христа.

Через котрого й приступ одержали вірою в благодать сю, в котрій стоїмо і хвалимось упованнєм слави Божої. (Рим. 5. 1-2.)

5.) Сьв. Павло говорить в посланію до Ефесян: — Благодать бо ви спасені через віру; і се не од вас: се Божий дар.

Не від діл, щоб ніхто не хвалив ся. (Пав. Ефес. 2. 8-9.)

Тому ми знаємо, що Дух сьвятий не сходить на грішних людей, а тільки на тих, що покають ся і увірують в Христа.

Отже ми бачимо з апостольских посланій і діяній, що Апостоли а особливо Петро не споідав поган і не говорив до них: "Прощаю і розгрішаю властїю даюю мені звиш".

А тільки говорив: — **ЩО ВСЯКИЙ, ХТО ВВІРУЄ В НЕГО (ХРИСТА), ВІДПУЩЕНЄ ГРІХІВ ПРИЙМЕ ЧЕРЕЗ ІМЯ ЙОГО** — значить ся відкрив їм

розумінє вірити, щоб одержали спасенє через свою віру в імя Його.

Эслиб Апостоли були уживали сеї сили прощення, яку уживають нині деякі сьвященники "Прощаю і розгрішаю і т. д." то се булоб записано в сьв. Эвангелию — а не в історії церкви і то аж 1215 по смерти Христа:

Новий Завіт нічо не згадує про сповідь перед сьвящениками (попами), тому сповідь не установив Христос але люди — попи і то аж в 1215 році по смерти Христа.

Значить ся, сповідь перед сьвящеником не є установлена Христом ані Апостолами — а попами і то для свої власної користи.

ЯК ПЕТРО ВЯЗАВ АБО ЗАДЕРЖУВАВ ГРІХИ.

1.) Видівши ж Симои, що положенєм рук апостольских даєть ся Дух сьвятий, приїс грошей.

говорячи: Дайте й мені сть таку, щоб, на кого я положу руки, прийняв Духа сьвятого.

Петер же рече до него: **Нехай срібло твоє з тобою буде на погнбель, бо дар Божий думав эси за гроші здобути.**

Нема для тебе частини, ані долі в речі сій, серце бо твоє

не праве перед Богом.

Покай ся ж у ледарстві сьому твоім, та благай Бога: може відпустить ся тобі думка серця твого.

Бо в жовчі гіркости і в увязі неправди виджу тебе.

Озвав ся ж Симон та й каже: Моліть ся ви за мене Господу, щоб ніщо не найшло на мене, що ви сказали. (Діян. 8. 18-24)

Петро памятав слова Христа, як Він говорив; "Даром прийняли, даром і давайте". Тому і сказав Симонові: Нехай срібло з тобою буде на погибель бо дар Божий думав эси за гроші здобути. Але сказав Петро далі йому покай ся і молись, а може відпустить ся тобі гріх думки серця твого. Симон про сив: Моліть ся і Ви за мене, щоб не прийшло все сказане вами.

Чи Петро може говорить — **Заплати а я висповідая тебе і відпушу тобі сей гріх, бо я маю право з вище прощати і розгрішати?** Ні! Тоді за часів Петра такої торгівлі гріха ми не було — се дієсь аж тепер. **Заплати — підеш до неба — нема грошей нема неба.**

2.) Оце ж годі вам надію покладати на чоловіка, що в його тільки хиба духу, що в ніздрах; бо й що він значить? (Ісаїя 2. 22.)

Як оден чоловік може відпу-

скати другому гріхи коли они оба грішні?

3.) Коли говоремо, що гріха не маємо, то самі себе обманюємо, і нема правди в нас. (І. Йоан Бог. 1. 8.)

Причастіє або споминаніє смерти Христової.

Знаємо, що одна часть людий причащаєсь лише сухими оплатками без вина, друга часть причащаєсь хлібом і вином змішаним разом і се причастіє їдять ложочкою.

Тепер дорогий читателю звернім увагу на сьв. Письмо, як Ісус Христос робив і як він заповів своїм ученикам робити.

1.) Як же вони їли, взявши Ісус хліб і поблагословивши, ламав, і давав ученикам, і рече: **Прийміть, їжте: се єсть тіло моє.**

І, взявши чашу, й оддавши хвалу, подав їм, глаголючи: **Пийте з неї всі.**

Се бо єсть кров моя нового завіту, що за многих проливаєть ся на оставленнє гріхів. (Мат. 26. 26-28.)

2.) Як же їли вони, взявши Ісус хліб і поблагословивши, ламав і давав їм, і рече: **Прийміть їжте: се єсть тіло моє.**

І, взявши чашу, й оддавши хвалу, подав їм, і пили з неї всі.

І рече їм: Се єсть кров моя нового завіту, що за многих проливаєть ся. (Мар. 14. 22-24)

3.) І, взявши хліб, та оддавши хвалу, **переломив, і дав їм**, глаголючи: Се єсть тіло моє, що за вас даєть ся. **Се чиніть на мій спомини.**

Так само й чашу після вечері, глаголючи: Ся чаша новий завіт у крові моїй, що за вас пролита буде. (Лук. 22. 19-20.)

4.) Рече ж їм Ісус: Істино, істино глаголю вам: Як не їсте тіла Сина чоловічого й не п'єте Його крові, не маєте життя в собі.

Хто їсть тіло моє і п'є мою кров, має життє вічне, і я воскресну його останнього дня.

Тіло моє справді єсть їжа, а кров моя справді єсть напиток.

Хто їсть тіло моє і п'є кров мою, в мені пробуває, а я в йому. (Йоан 6. 53-56.)

Апостол Павло пише до Коринтян: — Я бо прийняв од Господа, що й передав вам, що Господь Ісус тієї ночі, котрої був виданий, прийняв хліб.

І, хвалу віддавши, перело-

мив, і рече: Приїміть, їжте, се єсть тіло моє, що за вас ламле не, се робіть на мій спомини.

Так само й чашу по вечері глаголючи: Ся чаша єсть новий завіт у крові моїй; се робіть, скільки раз п'єте, на мій спомин. (І. Пав. Кор. 11. 23-25)

Ми повинні вважати на се, щоб як найдокладнійше вповняли заповіді Божі. Ми не повинні нічого додавати до слів Христа ані уймати, бо се буде противне Божественности нашого Спасителя Ісуса Христа.

5.) Та, коли б і ми або ангел з неба проповідував вам більш того, що ми проповідували вам, нехай буде анатема.

Як перше рекли ми, так і тепер глаголю: коли хто благовіствує вам більш того, що ви прийняли, нехай буде анатема.

Бо чи людей я тепер впевняю (шукаю), чи Бога? чи людям шукаю вгодити? Бо коли б я ще людям угождав, то не був би слугою Христовим. (Павл. Гал. 1. 8-10.)

ЧИ БОГ ХОЧЕ ОГНЯНИХ ЖЕРТВ І КАДИЛА?

Огняні жертви і кадило при носилось Богови в Старім За- віті, з приходом Христа сі жер- тви знесено, **бо до приходу Христа люди були під законом.**

1.) Перше ж приходу віри, під законом стережено нас за- чиених на віру, що мала від- критись.

Тим же закон був нам учите- лем, (щоб привести нас) до Христа, щоб вірою нам оправ- дитись.

Як же прийшла віра, то вже ми не під учителем.

Усі бо ви сини Божі вірою в Ісуса Христа. (Павл. Гал. 3. 23-26.)

Господь Бог эще через про- років заповідав, що Він огня- них жертв не хоче і не любить кадила.

2.) Ти бо не любиш жер- тви, ато приніс би її, жертва всепалення не любя тобі.

Жертва Богу дух сокруше- ний: серця сокрушеного і сми-

ренного ти не відкидаеш, Бо- же. (Псл. 51. 16-17).

3.) Жертвуй Богу хвалу, і віддай Всевишньому обіги твої!

І клич мене в день тісноти; я визволю тебе, і ти просла- виш мене. (Псал. 50. 14-15.)

4.) Я бо милості хочу, не жертви, а знаинэ Бога любій- ше мені над всепалення. (Осій 6. 6.)

5.) Не носіть уже більш да- рів надармо: паленнэ кадила огидло мені; нових місяців і субот, та сходи́н сьвяточних не можу стерпіти: беззаконність поспіль із сьвяткуваннэм! (Іса- їя 1. 13.)

6.) Ти (наче б і) не прино- сив мені ягнят твоїх у всепа- леннэ, і жертвами твоїми не від- давав мені шани. Та я й не до- певнявсь у тебе хлібових при- носів і не силував кадилом ка- дити. (Ісаїя 43. 23.)

7.) (Беззаконник же) той,

що заколює вола, — він у мене те саме, що той, хто вбиває людину; хто приносить ягня в жертву — те саме, наче б пса задавив; хто приносить жертву хлібну, — наче б жертвував свинину; хто палить на подяку кадило — наче той, що молиться до ідола: і як вони своєю собою бі путь обрали, та як їх душа в гидотах кохається власних —

Так само й я обійдусь із їх оманю, й наведу на них страшніше їм; за те, що я кликав, а ніхто не озивався; я говорив, а вони не слухали, та чинили зло в очах моїх, і вибирали те, чим я гидував. (Ісаїя 66. 3—4.)

8.) Слухай, земле! се я наведу лихоліття на сей люд, — оwoщ мислей їх; бо вони на мої слова не вважали, а науку мою відпихали.

Що мені кадило з Себи, та пахуше зіллє здалека? Всепадєннєм од вас і жертвами вашими я гидує. (Ерм. 6. 19-20.)

Так само Богу не мож вгодить свічками ні лямпами, Бо Бог єсть самий світлом для людей.

1.) Цар Давид говорить: — Господь світло моє і спасеннє моє; кого мені бояти ся? Господь твердиня життя мого; перед ким мені лякатись. (Псал. 27. 1.)

2.) Слово твоє світильник перед ногами моїми, і світло

на стежці моїй. (Псал. 119. 105)

3.) Я світлом у світ прийшов, щоб усякий, хто вірує в мене, в темряві не пробував. (Йоан 12. 46.)

4.) Ісус говорить: — Я світло світу. Хто йде слідом за мною, не ходити ме в темряві, а мати ме світло життя. (Йоан 8. 12.)

5.) Пророк Михей говорить: — З чим би стати мені перед Господом, як поклонюся Богу небесному? Чи стати мені перед ним із усєпаєннєми, з назимками-однолітками?

Та хіба ж мож угодити Господеві хоч би тисячами баранів, або незсякаючими потоками олїї? Чи ж дам йому в жертву перворідня мого за проступки мої, — плід утроби моєї за гріх души моєї?

Я скажу тобі, чоловіче, що є добре, та й чого Господь вимагає від тебе: **ДІЛАЙ СПРАВЕДЛИВО, ЛЮБИ ВЧИНКИ МИЛОСЕРДНІ, Й ХОДИ В ПОКОРІ ПЕРЕД БОГОМ ТВОЇМ.** (Михей 6. 6-8.)

Пророк Михей виразно говорить нам, що ми не можемо перепросити Бога за наші злі діла ані тисячами баранів ані цілим потоком оливи, Йому треба нашого чесного життя і справедливих діл.

6.) Споруджено бо перву скиню, а в ній світильник і

стіл і предложеннє хлібів, котра зветь ся: Сьвята.

За другою ж завісою скиня, що звана Сьвятая Сьвятих.

Мала вона **золоту кадильницю** і ковчег завіта, окований усюди золотом, а в ньому посудина золота з манною, і жезло Ааронове зацьвівше, іскрижалї завіта.

А над ним херувими слави, отїнюючі ублагальню. **Про се не слід нинї говорити порізно.** (Пав. Жид., 9. 2-5.)

7.) Також Ісус говорить: — А коли б ви знали, що воно є: **Милости хочу а не жертви**, то не осуджували б невинуватих. (Мат. 12. 7.)

8.) От же йдїть та навчїть ся, що воно єсть: **Милости хочу, а не жертви.** Не прийшов бо я звати праведних а грїшних до покаяння. (Мат. 9. 13.)

9.) Тепер будемо приносити Богу жертву таку: — Тим оце через **Нього** приносємо жертву хвалення без перестанку Богу, се єсть "овощ уст", що визнають імя Його. (Жид. 13. 15.)

ОСТОРОГА ДЛЯ НАС.

Людам не вільно нічо додавати анї віднимати від сьв. Писма.

1.) Не прибавите ви до сло

ва, що я заповідаю вам, і не вбавите нічого, пильнуючи заповідей Господа, Бога вашого, що їх заповідаю вам. (5. Кн. Мойс. 4. 2.)

Сьвіткую ж також кожному, хто слухає словес пророцтва книги сієї: коли хто доложить до сього, доложить йому Бог і пораз, що написані в книзі сїй.

Коли ж хто уїме від словес книги пророцтва сього, уїме Бог часть його з книги життя, і з города сьвятого, та й з того, що написано в книзі сїй. (Отк. 22. 18-19.)

Та, коли б і ми або ангел з неба проповідував вам більш того, що ми проповідували вам, нехай буде анатема. (Пав. Гал. 1. 8.)

Се ж, браттє, приложив я до себе та Аполоса задля вас, щоб ви з нас навчились **не думати більш того, що написано, щоб одні перед одним не неслись гордо протн другого.** (І. Пав. Кор. 4. 6.)

Хоч же хто й бореть ся, не заслужить вінця, коли не законно бороти меть ся. (ІІ. Пав. Тим. 2. 5.)

Хтож не так робити ме чи проповідувати, як євангельска наука каже, не осягне життя вічного а гнів Божий буде на ньому. (Гляди Павл. Рим. 1. 18.)

**НАШЕ БАЖАНЭ Э:
РІВНІСТЬ, СВОБОДА І ЛЮ-
БОВ.**

1.) О рівности Христос говорить: — **Щоб усі одно були:** яко ж Ти, Отчо, в мені і я в Тобі, щоб і вони в нас одно були, щоб сьвіт увірував, що Ти мене післав эси. (Йоан 17. 21.)

Сьв. Пало говорить: — Нема Жидовина, ні Грека; нема невільника, ні вільного; нема мужеського полу, ні женьського: **усі бо ви одно, в Христі Ісусі.** (Павл. Гал. 3. 28.)

О свободі Христос говорить:

2.) І зрозумієте правду, й правда визволить вас. (Йоан 8. 32.)

Коли ж Син визволить вас, справді вільними будете. (Йоан 8. 36.)

5.) Сьв. Павло говорить: — У волі ж оце, котрою Христос визволив нас, стійте, і під ярмо неволі знов не віддавайтесь. (Павл. Гал. 5. 1.)

Ви бо, браттэ, покликані на волю; тільки щоб воля ваша

не була причиною (до гріха) тілу; а любовю служіть один одному. (Павл. Гал. 5. 13.)

Пролюбов Христос говорить:

Заповідь нову даю вам: **щоб любили один одного. Як я любив вас, щоб і ви любили один одного** (Йоан 13. 34.)

Любов (нехай буде) нелицемірна. Ненавидячи лихе, прихильтесь до доброго. (Павл. Рим. 12. 9.)

Любов ближньому зла не робить: тим любов — сповнення закону. (Павл. Рим. 13. 10.)

Сьв. Петро говорить: — Перш усього ж майте один до одного щирю любов, бо любов покриває множество гріхів. (1. Петр. 4. 8.)

Сьв. Іван говорить: — **Любі, любім один одного; бо любов від Бога, і кожен, хто любить, від Бога родив ся, і знає Бога. ХТО НЕ ЛЮБИТЬ, НЕ ПІЗНАВ БОГА, БО БОГ ЛЮБОВ.** (1. Йоан 4. 7-8.)

О, МИ Э ЖЕНЦЯМИ.

1. О, ми э женцями, що збирають
Овочі добра з засіяного зла;
Нехай серп правди роботу кінчить,
Як жнива в полі, жнець нехай не спить.

Хор. Ми э женцями! О, хто прийде
Щоб помочи в жниві нїм сонце зайде?
О, хто поможе, щоб весь зібрати
Овоч добра з засіяного зла.

2. Ідїть по закутках і шукаїте,
Хоть бурян зріс, пшениця там, знайте!
Ідїть в роздорожа й нїч не лишїть,
Всїх на розпутю к'Христу приведїть.

Хор. Ми э женцями . . . і т. д.

3. В полю вже майже дозрїває все,
І сьвіт вже на жниво чекає се:
Женців не богато, праці досить
Ще більше змарнуєсь як ся спізнить.

Хор. Ми э женцями . . . і т. д.

4. Приходь чоловіче й ти зі серпом,
Не дай щоб пропало все покотом;
Працюй скільки сил, щоб жнива скінчить,
А по жнивах враз Господа Хвалить.

Хор. Ми э женцями . . . і т. д.

Перев. М. Белегай.

Найбільша Українська Книгарня

Західної Канади в Едмонтоні

має на складі українські книжки всякого
рода,

ТАК релігійні як і СВІТСЬКІ

також грамофони і УКРАЇНСЬКІ РЕ-
КОРДИ, бритви і інші річи, — пишть
по катальог

КАТАЛЬОГ ВИСИЛАЄМО ДАРОМ.

Адресуйте так:

UKRAINSKA KNYHARNIA

350. Kinistino, Ave.

EDMONTON

ALBERTA.

„канадиєць“

одинокa українська ілюстрована фар
часопись в Канаді.

ПЕРЕДПЛАТА ОДИН ДОЛЯР НА
(або 55 центів на пів року.)

ВИХОДИТЬ ТИЖДНЕВО В ЕДМОНТО

Адрес "КАНАДИЄЦ"

„The Canadian” 10336 — 96 St. Edmont